

Libris.RO
Respect pe

Redactare: Cosmin Perta
Tehnoredactare: Mihail Vlad
Pregătire de tipar: Marius Badea
Design copertă: Laurențiu Midvichi

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
LUCĂCEL, FLAVIUS

Corporația / Flavius Lucăcel. - Pitești : Paralela 45, 2018
ISBN 978-973-47-2727-8
821.135.1

Copyright © Editura Paralela 45, 2018
Prezenta lucrare folosește denumiri ce constituie mărci înregistrate, iar
conținutul este protejat de legislația privind dreptul de proprietate intelectuală.
www.edituraparelela45.ro

FLAVIUS LUCĂCEL

Corporația

Cuprins

Corporația / 7

Actul I / 9

Actul II / 28

Singurătatea pietrelor / 47

Trecătoarea pisicii / 77

Actul I / 79

Actul II / 96

PERSONAJELE

Tonald

Sofia

Svetlana

Pamela

Paul

Bob

Filip

Omar

Alte personaje

ACTUL I

Scena I

Bob și Paul în biroul lui Bob.

PAUL: Un vierme.

BOB: Nevertebratul...

PAUL: Și nu unul oarecare. Unul gelatinos.

BOB: Uite așa se duc dracului mii de ani de evoluție.

PAUL: Așa arată cineva care îți aruncă toate realizările la gunoi!

BOB: Doar unul ca Filip îl putea face pe Tonald.

PAUL: Cei de teapa lui fac mereu astfel de lucruri. Porcăriile pe care le fac.

BOB: Sunt mega porcării.

PAUL: De câți ani îl știm?

BOB: Filip a fost primul aici. Zece ani!

PAUL: L-ai cunoscut înaintea mea?

BOB: Da.

PAUL: Mare prefăcut. Filip e o jigodie.

BOB: Pervers!

PAUL: Pervers e puțin spus.

BOB: O cantitate astronomică de ipocrizie.

PAUL: Cosmică am vrut să spun și eu.

BOB: Cei de felul lui Filip au apetit pentru rahat.

PAUL: Îl consumă, dar îl și produc.

BOB: În cantități inimaginabile.

PAUL: Pe Tonală este imposibil să-l duci.

BOB: Uite că lui Filip i-a reușit. Bunului nostru prieten...

PAUL: Să vedem cum o scoate la capăt.

BOB: Coleg, tovarăș la curve și beții, confident... două, trei concedii făcute pe an împreună. Mi-a înfipt cuțitul în spate; un porc, m-a înjunghiat. Greu de crezut...

PAUL: Porcul, tot porc...

Bate cineva în ușă.

BOB: Intră.

Intră Filip. Tăcere.

FILIP: Salut, băieți!

BOB: Mai am puțin de strâns. Arăți foarte bine azi.

FILIP: Mulțumesc! Strângi altădată. Ia-ți liber azi. Deseară te aștept la club. Sărbătorim.

BOB: Strâng altădată. Ne vedem deseară. Felicitări pentru numire. Și nu glumesc, noua tunsoare...

FILIP: Mulțumesc, dragule. Sincer, îmi pare rău pentru tine. La revedere! *(Bob iese.)* Animal prefăcut...

PAUL: Miroase ca dracu. Simți și tu? Ce vierme!

FILIP: Duhnește... A ce dracu?

PAUL: Nevertebrat împuțit. O lichea. Mă mir că Tonală nu s-a prins mai de mult.

FILIP: S-a prins, s-a prins până la urmă. Am nevoie de un asistent. Unul loial, cu principii, cineva cu viziune. Așa ca tine. *(Își aranjează părul în oglindă, pare a vorbi cu sine.)*

PAUL: Nu ți-am mai spus-o până acum, dar ai părul cel mai lucios și bogat din companie.

FILIP: Crezi? Tonală are un păr...

PAUL: Și-l îngrijește cu un buget peste cel al unei țări mijlocii...

FILIP: Chiar de aceea comparația nu e potrivită.

PAUL: Cu toate acestea, suvițele tale cad în cel mai natural fel posibil. *(Sub smocul de păr de pe frunte se vede un început de chelie.)*

FILIP: S-a mai rărit pe ici, pe colo...

PAUL: Exagerezi. Părul tău e mai stufos ca... stuful.

FILIP: Nici Bob nu stă rău.

PAUL: Un nespălat. Tu emani un aer plăcut, parfumat.

FILIP: Îți spun că exagerezi. Nu e corect. Cel mai stufos păr din companie îl are Tonală.

Scena II

Paul, Filip și Bob într-un club de noapte.

FILIP: Picioarele astea sunt...

BOB: Prea lungi.

PAUL: Prea scurte.

FILIP: Suple și nesfârșite, iar curul...

BOB: Mare.

PAUL: Mic.

FILIP: Bombat și arcuit. Pentru voi, ce contează la o femeie?

BOB: Picioarele lungi și fundul mic.

PAUL: Curul mare și picioarele scurte.

FILIP: Curul să fie ca o pară... așa ceva găsești foarte rar. *(lui Bob)*

E cel mai important lucru.

BOB: Asta pentru tine.

FILIP: Eu vorbesc despre ce se cere. Ce e la modă. Părțile importante

PAUL: Filip are dreptate. Dacă ai fi mai atent ce grupe de mușchi se lucrează la sală, nu ai fi penibil.

FILIP: Fetele știu unde trebuie să insiste. Noi, la fel.

PAUL: Tu chiar pierzi vremea și acolo.

BOB: Iar tu nu te abții să-l pupi... peste tot!

FILIP: Paul, invit-o la masa noastră pe domnișoara. Vă fac o demonstrație. *(lui Bob)* Cască ochii!

PAMELA: Pamela.

FILIP: Stai pe genunchiul meu. Pe dreptul. Suge-mi degetul. Nu ăla. Țista.

PAMELA: Tu ești boss-ul?

PAUL: El, și e un șef foarte carismatic.

FILIP: Și acum, băieți... momentul adevărului. Pamela, întinde-te pe masă. Desfăți picioarele. Trage ușor fustița în sus. Ridică-ți fundul. Pară, v-am zis! Are și codiță.

PAMELA: Filip, ești un dur! Tigrule!... Cred că faci ravagii în domeniul tău. În ce domeniu lucrezi?

BOB: Negocieri... e cel mai priceput. *(aparte)* Un prăpădit.

PAMELA *(lui Filip)*: Căsătorit?

FILIP: Nu.

BOB: Este. Și e un dur și acasă.

FILIP: Idiotule!

PAMELA: Așa îi stă bine unui bărbat puternic, să fie împlinit în punctele esențiale.

PAUL: E un tigru necruțător.

PAMELA: După ce îmi termin studiile, cu puțin noroc o să-mi vânez și eu unul.

BOB: Clubul ăsta e plin de fraieri. Cu puțin noroc, o faci în noaptea asta...

FILIP: Ha, ha, ha! La culcare, băieți! Glumele proaste le faceți între voi, nu în prezența unei doamne.

Scena III

Filip și Sofia în bucătăria casei lor.

SOFIA: Acuma vii?

FILIP: Doar ce am scăpat.

SOFIA: Puți. Intră în baie și spală-te.

FILIP: Scuze, a trebuit să le fac cinste băieților.

SOFIA: Dormi jos. Duhnești, ce dracu!

FILIP: Scuze.

SOFIA: Scuze? Tu, corporația și colegii tăi sunteți penibili.

FILIP: Ce e asta?

SOFIA: Felia de pâine pe care ți-ai lăsat-o dimineață în farfurie!

FILIP: Și trebuia să mi-o lipești de față? Mă grăbeam.

SOFIA: Ai lăsat-o pe jumătate mâncată. Ți se vedeau urmele de dinți în unt. Cât de greșos poți să fii?

FILIP: Ieri a fost o zi importantă pentru mine. Încercam să nu întârzii.

SOFIA: Te grăbeai să ce?

FILIP: Să ajung la birou. Urma să fiu numit.

SOFIA: Și eu aveam treabă. Poate crezi că te-ai căsătorit cu maică-ta. Asta crezi?

FILIP: Ce are mama aici?

SOFIA: Are multe. Ți-a suflat în fund și uite ce putoare selectă ai ajuns.

FILIP: Hai că întreci măsura.

SOFIA: Eu întrec măsura? Care măsură? Îți arăt eu măsură!

FILIP: Asta ce mai e?

SOFIA: Cana cu cafea lăsată tot ieri pe etajera din baie.

FILIP: Trebuia să mi-o răstorni în cap?

SOFIA: Tu nu înțelegi cu treabă bună.

FILIP: Eu nu înțeleg?

SOFIA: Tu. În corporația ta poate e ceva de capul tău. Dar aici, acasă, în familie nu ai demonstrat nimic. Ești un nimic. Mă auzi? Un nimic!

Scena IV

Videoconferință. Filip în biroul lui, pe monitor TonalD.

TONALD: Filip, notezi? Am reținut corect? Filip te cheama?

FILIP: Filip, domnule!

TONALD: Ești somnoros? În compania mea nu se doarme.

FILIP: Sunt fresh, domnule.

TONALD: Glumesc. Apropo, trebuie sacrificat tot ce se poate, fără milă.

FILIP: Fără milă, domnule.

TONALD: Când zbori aici vreau să luăm masa împreună. Pari un tânăr echilibrat.

FILIP: Mulțumesc, domnule!

TONALD: Echilibrul face diferența în momentele de criză. Ce mai? Se pare că de data asta am ales perfect.

FILIP: Mă simt onorat.

TONALD: Și apoi vreau să te cunosc mai bine. Am planuri mari în ce te privește. Fetele sunt multe și frumoase aici. Îți plac fetele?! Ai soție?

FILIP: Fetele... ooo... Da, domnule. Am soție.

TONALD: Să nu mă înțelegi greșit. Eu nu fac promovările în funcție de orientarea sexuală, dar totuși sunt precaut.

FILIP (*pauză lungă*): Vă înțeleg, domnule.

TONALD: Foarte bine, foarte bine... Nu sunt conservator, dar sunt unele mutre care nu-mi plac. Pur și simplu.

FILIP: E normal, domnule.

TONALD: Stabilitatea angajaților noștri este cea mai importantă în politica de cadre. Notezi?

FILIP: Scuze, domnule. Trebuia?

TONALD: Te-am prins! Umor englezesc, de la bunicu'.

FILIP: Aveți stil, domnule. Iradiați pace. Mă inspirați.

TONALD: Ok, ok, dar nu m-ai cita porcării motivaționale. Mulțumesc!

FILIP: Scuze, domnule.

TONALD: Acum poți să notezi. În piață pretutindeni lucrurile se evaporă la fel. Efectele pot fi devastatoare, decisive.

FILIP: Efectele deja sunt decisive.

TONALD: Ce vrei să spui?

FILIP: Că efectele pot să fie devastatoare doar într-o parte, dacă...

TONALD: Notează-o, te rog, pe asta: Dacă luăm măsurile corecte, pentru a proteja centrul. Ai înțeles!

FILIP: Aici eu o fac cu credință.

TONALD: Asta e bine, ai atitudine de soldat. Îmi plac. Tânăr, dar înțelept.

FILIP: După calculele mele pierderile sunt fatale și vor fi decisive pentru toți investitorii.

TONALD: Presimt că veți avea o poziție fermă. Și mai am o viziune cu tine ajungând director regional. Înțelegi bine politica mea.

FILIP: Mă străduiesc.

TONALD: Dar despre asta mai vorbim. Complimente soției și mulțumesc pentru husa de piele. Frumoasă gravura cu ursul ținut în țărș. Voi mai aveți urși? Apropo, am trimis-o la una din filialele noastre africane. Aici nu e bine să fii văzut cu astfel de lucruri, ce să mai zic de arme?! Vorbesc de cele de vânătoare. Deocamdată.

FILIP: Înțeleg. E normal.

TONALD: Normal pe dracu'. Să-și bage corectitudinea lor politică în fund.

FILIP: Scuze. Niște fătălai. Veți schimba în curând dumneavoastră totul.

TONALD: Bineînțeles, dar pentru moment grijă mare ce și pe unde postezi. Mie mi-a scăpat o poză în care aveam la gât un corn de rinocer și mi-au sărit pe loc în cap toate leprele astea de activiști.

FILIP: Un sfat înțelept. O să-l urmez.

TONALD: Ei latră, noi îi notăm... deocamdată. Ți-am trimis și eu o cravată cu chipul meu pe degradeuri de galben.

FILIP: Galbenul, sigur, e printre culorile mele preferate. Și al soției, în dormitor avem lenjeria... o culoare plăcută...

TONALD: Așa mi-am zis și eu. Le-am trimis câte una tuturor șefilor regionali de departamente. Sunt din mătase naturală, făcute în Shanghai.

FILIP: O alegere bună, domnule.

TONALD: Ce...? Recunosc, asta nu mi-a picat bine.

FILIP: O alegere bună culoarea. Cu materialul nu aveți încotro. Doar ei îl mai fac.

TONALD: Așa este, și te asigur că o să schimb și prostiile astea.

FILIP: Sunt alături de dumneavoastră.

TONALD: Nu sunt puțin caraghios cu părul galben?

FILIP: Nici vorbă. Doar culoarea asta solară vă prinde. Nimic altceva nu vi s-ar potrivi.

TONALD: Totuși, cu nasul galben, obrații și fruntea toate galbene?

FILIP: Vă stă perfect. Nu am văzut-o încă, dar sunt convins că arătați bine.

TONALD: M-am gândit la idealurile pionierilor, primii căutători de aur, la simbolistica puterii lui, chipul meu pe galben. E singura opțiune logică.

FILIP: Impresionant.

TONALD: Să o porți în negocierile cu adversarii noștri. Ajută.

FILIP: Deja îi simt puterea. Sunteți un brav urmaș al pionierilor.

TONALD: Intimidează-i! Poart-o cu nod dublu.

FILIP: Subtilă strategie. Complexă și eficientă. S-a făcut istorie cu un astfel de nod.

TONALD: Insinuezi ceva?

FILIP: Sugeram că istoria o fac cei puternici.

TONALD: Frumos spus. Atunci, la revedere!

FILIP: La revedere, domnule Tonal.

Ecranul se stinge.

Scena V

Videoconferință cu subalternii din filială.

FILIP: „Depășește-ți limitele, fii nemilos, în piață, la fel ca în viață, nu există compasiune.” Pornind de la acest citat al domnului Tonal, vreau să împărtășesc cu voi o viziune. Ce era

muncitorul acum 50 de ani? Acum 20 de ani? Putem spune chiar acum un an? Sau acum câteva ore, înainte de a fi cu noi? O sumă de frustrări, grevist, sabotor, activist, neperformant etc. Firmele mici și mijlocii – o barieră împotriva consolidării individului independent. În formula aceasta aici în corporație noi construim realitatea, noua realitate. Prima corporație a fost Big Bang-ul dezvoltării. Sună prăfuit, cum ar zice unii. Însă domnul Tonal d știe, are soluții și ne va învăța mereu: „Cine nu ține pasul, nu are deschidere suficientă”. Vrea să spună că vigilența, privirea de ansamblu și focusarea pe target duc la acumularea de resurse, iar fixarea corectă de priorități duce la succes. Acestea sunt punctele politicii noastre de schimbare. Domnul Tonal d ne-a dat un vehicul, cum frumos ne spune: „Țineți-vă de scaun dacă v-ați urcat lângă mine și nu vă fie milă. Îi călcăm pe toți care ne stau în față”. Eu adaug: „Puneți-vă și centurile de siguranță”.

Scena VI

În biroul lui Bob. Bob și Svetlana. Svetlana aspiră și curăță mobilierul. Bob mănâncă specialități fast-food.

SVETLANA (cu aspiratorul în mână): Pot să-l pornesc?

BOB: Pornește-l. Asta și-a terminat logoreea.

SVETLANA: Din ce am prins eu, nu am reținut nimic bun. Dar e convingător.

BOB: Vin de la psiholog. Vrei să-mi anulezi terapia?

SVETLANA: De unde vin eu, grozăviile se țin lanț și nu are nimeni nevoie de terapie.

BOB: Pentru că acolo trăiți la voia întâmplării.

SVETLANA: Și ordinea asta o voastră, alergătura continuă pentru ce e? E ciudat ce idei încep să aibă oamenii și aici.

BOB: Să mănânci sănătos... și numai pentru atât merită să lucrezi ore suplimentare. Să-ți vezi de treabă!

SVETLANA: Cum spuneți dumneavoastră, domnule Bob.

BOB: Roșiile astea le cultiv într-un ghiveci pe balcon.

SVETLANA: Trebuie să fie foarte gustoase.

BOB: Poți să guști. Ia-ți o bucățică. Carnea de pasăre e cea mai toxică. Mi-ai luat cu vită?

SVETLANA: Cu vită, bineînțeles. Și cea de pui, dacă o gătești cum trebuie...

BOB: Nu de gătit vorbesc.

SVETLANA: Cum spuneți dumneavoastră, domnule, dar să știți, roșiile noastre în Ucraina au un parfum aparte.

BOB: Au pe dracu. Ce fel de lapte bei?

SVETLANA: În sătucul bunicii mele de lângă Kiev cineva mai avea o vacă, iar uneori în vacanță tata îmi lua un litru. Era foarte bun!

BOB: Lasă sătucul bunicii tale. Aici, ce marcă bei?

SVETLANA: Ce găsesc. Cam ce ia toată lumea.

BOB: Otravă! Doar cel bio trebuie băut, normal, e puțin mai scump, e sănătos, iar fructele...

SVETLANA: Domnule Bob, ce aveți și cu fructele?

BOB: Luptă-te pentru sănătate, pentru corpul tău merită să lucrezi ore suplimentare. Pentru produsele sănătoase merită chiar să te umilești, să le meriți. Tot ce e ieftin, e otrăvit. Totul! (Face o criză.)

SVETLANA: Liniștiți-vă, domnule. Vă faceți rău. Înțeleg, traversați o perioadă grea.

BOB: Mă simt perfect dat la o parte, umilit, călcat în picioare, silit să le ascult rahaturile ăstora, strategiile.